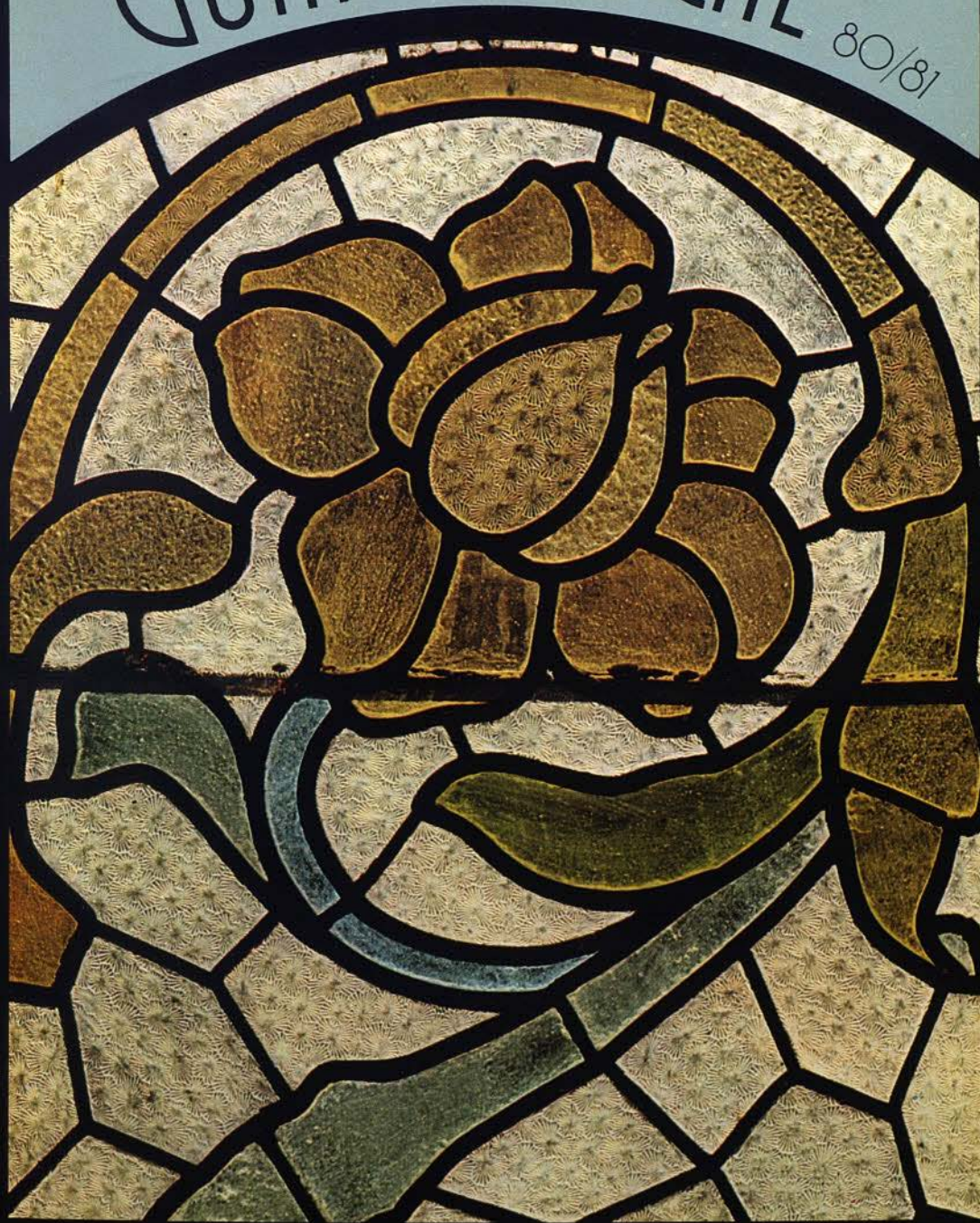

GUIA MUSICAL

2

80/81

Un Martini invita a vivir

TELEVISIÓ EN CATALÀ O TELEVISIÓ CATALANA

No és només una qüestió lingüística. És, en el fons, un problema de fonda significació cultural, que no afecta solament l'idioma i les seves possibilitats de difusió, sinó la mateixa entranya del sentit espiritual de la nostra comunitat.

El *slogan* aparegut darrerament «Televisió en català, ara» ha fet fortuna i s'ha escampat arreu del país. És una primera crida alertadora de la necessitat de completar el procés autonòmic, atesa la importància i l'amplitud d'aquest extraordinari mitjà de comunicació. Entenc, però, que no n'hi ha prou.

Assistim diàriament, a través dels programes radiofònics i televisius, al reiterat espectacle de la manca d'orientació cultural que es tradueix en la confecció d'espais (aquest és el terme emprat) xarons, envilidors i, en el millor dels casos, alienadors; en els quals els canvis de programa mai no són avisats ni justificats; en els quals hi ha reiteracions i errors —parlo ara de la ràdio— i, per tant, una freqüent falsa relació entre la composició musical anunciada i la que realment passa per l'antena; i amb la persistència d'uns *spots* publicitaris d'un gust més que dubtós i embrutidors per la seva manca d'imaginació. I tot això per no parlar dels serials anomenats «Grandes relatos» que només són grans per la seva duració i dels quals, a la llarga, ens adonem que no han relatat res.

Tot això, i molt més, és el que ens serveix a diari, quasi totalment en castellà, aquesta extraordinària invenció. Això és el que també ens pot oferir la *tele*, si només aspirem que sigui en català, perquè la mentalitat ordenadora —és un dir— potser serà la mateixa.

Cal anar més enllà. Cal postular una televisió catalana en la qual els criteris —i les responsabilitats— vinguin donats per la nostra idiosincràsia mental. Per una televisió en la qual cabrien també programes en castellà destinats als ciutadans que el parlin entre nosaltres. Però una televisió reflex del nostre tarannà.

He parlat fa uns instants de la *tele* com d'un «extraordinari mitjà de comunicació» i probablement el lector (per pura rutina) ho ha trobat natural. És fals. La T.V., tal com ens és donada, no comunica res. Esporàdicament, informa. En replantejar les possibles estructures de la televisió en el futur cal transformar aquesta poderosa força en una eina real de comunicació, d'informació i de culturalització. No hi ha cap dubte que la possible *tele* catalana tindrà defectes i que naixerà amb el pecat original del llast de tanta incúria i manca de responsabilitat.

Amb això i tot, crec que més que a *Televisió en català, ara*, hem d'aspirar a una *Televisió catalana, ara*.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

EXTRAORDINARI CONCERT

BRUNO L. GELBER

piano

BEETHOVEN: Sonata en mi bemoll major, op. 81 a (Els adéus)

BRAHMS: Sonata en fa menor, op. 5

MOUSSORGSKY: Quadres d'una exposició

AMB MOTIU DE LA DONACIÓ DEL NOU PIANO STEINWAY
DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA PERT PART DE LA

Dimarts, 11 de novembre de 1980, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h. Per als socs de l'Orfeó Català, del 20 al 25 d'octubre. Per al públic en general, a partir del dia 27. Descompte especial per als socs de l'Orfeó Català.

McIntosh

LA ALTA FIDELIDAD

1.- Receptor MAC-4100: sistema anti-distorsión "Power Guard" - control de tono por ecualizador de 5 frecuencias - potencia mínima de salida de 20 Hz a 20 KHz, 75w. por canal.

2.- Etapa de potencia MC-2205: sistema anti-distorsión "Power Guard" - potencia mínima de salida de 20 Hz a 20 KHz, 200 w. por canal en stereo o 400 w. en mono.

3.- Sintonizador MR-80: indicador digital de frecuencias-selectividad a dos posiciones - preselección de 5 estaciones.

4.- Preamplificador C-29: respuesta de 20 Hz a 20 KHz + 0 - 0,5 db - distorsión máxima de 20 Hz a 20 KHz, 0,02%.

DISTRIBUIDORES OFICIALES Mc INTOSH

ALICANTE: Audio Color, S.L. Avda. de Alcoy, 3
BARCELONA: ADH - Electrónica Benedicto Mateo, 8-10
Alxelà Rambla de Catalunya, 13
Vidosa Balmes, 341
Soncosa Avda. de Madrid, 127-129
Soncosa Avda. Gaudi, 69
ELCHE: Audio Color General Goded, 9

GRANADA: Ins. M.A. Callejas Joaquín Costa, 3
JEREZ DE LA FRONTERA: Rivas Pza. Primo de Rivera, 5
LERIDA: Electrod. Juma Calvo Sotelo, 12
MADRID: Algueró Audio Caracas, 10
Feymar Glorieta de Bilbao, 5
Joytel Meia Lequerica, 14
Unión Musical Española, S.A.
Carrera San Jerónimo, 26

MALAGA: Monitor, S.A. Cánovas del Castillo, 8
MURCIA: Hi-Fi Estudio Lucas, 2
OVIEDO: Estudio Musical Marqués de Tavera, 2
VALENCIA: Audiofilo Cirilo Amorós
Lider Gran Vía Marqués del Turia, 61

Casa fundada el 1886

Establiments especialitzats
en confiteria, bomboneria i gelateria

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. Duc de Gandia, 9 i 10
Tel. 203 04 73

Guia Musical es complau a reproduir el parlament de Montserrat Albet pronunciat el passat dia 17 d'octubre en ocasió del lliurament de la Medalla d'Or de la Generalitat al compositor Frederic Mompou.

Molt honorable President, honorables consellers, senyores i senyors:

Un músic de la categoria de Frederic Mompou pot prescindir dels homenatges a la seva obra. És la comunitat a la qual pertany que no els pot ometre, ja que necessita, de temps en temps, mirar detingudament els seus grans homes. És en aquest aspecte que trobo molt positiu el fet que el Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del Conseller de Cultura, Max Cahner, li hagi atorgat la Medalla d'Or, que li acaba de lliurar la més alta autoritat de Catalunya, el President Jordi Pujol.

Hem assistit aquests últims anys a una apoteosi Mompou, que avui ha arribat cívicaament al seu punt culminant. Amb anterioritat, Mompou ha rebut la Medalla de la Ciutat de Barcelona, el Premi de la Crítica Discogràfica Internacional (Berlín 1977), homenatges al Palau de la Música Catalana i al Lincoln Center de Nova York.

L'any passat, i en menys d'un mes, Mompou rebé el Premi Ciutat de Barcelona i fou nomenat Doctor Honoris Causa de la Universitat Central, juntament amb Pierre Vilhar i Joan Miró, cas insòlit per a un músic en les nostres latituds. Ha rebut en dues ocasions, una llunyana i l'altra recent, el Premi Nacional de Música que atorga l'estat espanyol, etc.

Els que estem avui aquí, sabem que Mompou nasqué a l'última dècada del segle a Barcelona, al Poble Sec; la seva infantesa es mou en barris industrials, en suburbis plens de sorolls i sons. El seu pare, Frederic Mompou, provenia del camp de Tarragona; la seva

mare, Josefina Dencausse, és d'ascendència francesa, d'una família que havia vingut a Barcelona a mitjans del segle XIX, a instal·lar-hi una sucursal de la foneria de campanes que tenia a Tarbes.

La fascinació pel so que Mompou experimentà ja d'infant podia provenir d'aquestes campanes i de llurs sons harmònics. Mompou no solament ha conservat aquest amor pel so de les campanes sinó que potser fins i tot s'hi inspirà per tal de crear el seu personal acord metàl·lic. Frederic es preparava per a ésser pianista i encara que coneixia gran part del repertori dels segles XVIII i XIX, mai no se li havia acudit de dedicar-se a la composició fins que un concert de Gabriel Fauré, a Barcelona, li revelà que estava cridat a compondre. Aquella era la seva música! I la mateixa revelació s'hauria produït, segurament, si hagués conegut la de Debussy o de Ravel.

El fet que Mompou visqués a Barcelona, la ciutat més wagneriana del món, després de Bayreuth, no sembla que hagi afectat gens els seus gustos estètics. Ni Brahms, que era interpretat sovint, ni Saint-Saëns amb les seves visites periòdiques a Barcelona. És curiós de veure que malgrat l'aparent docilitat de Mompou, cap d'aquests músics no l'influï. En la seva obra hom pot parlar de coincidències, però mai d'influències.

La seva música no és una música composta —«la meua música és la menys composta del món»—, no sorgeix de cap lògica ni de cap concepte nacional. Hom pot preguntar-se fins a quin punt es tracta d'una obra pensada, mentalment planejada abans de plasmar-se en sons. Com si el secret de la força creadora fossin els sons mateixos.

Les seves troballes melòdiques i harmòniques són inexplicables des del punt de vista d'un esforç, d'un ofici. Sembla més aviat que la seva música hagi estat rebuda amb humili-

tat —«Tot m'ha estat donat», es complau a dir Mompou. Aquesta actitud humil coexisteix en ell amb la consciència d'ésser un elegit. És un contemplatiu que sap obrir-se a la iniciativa dels sons i establir, així, una unitat entre ell i l'essència de les coses. Però per això li calia disposar de totes les seves forces i energies.

Tenia por que qualsevol treball li robaria hores a la contemplació. Fins i tot quan era jove, ja que havia de treballar, havia decidit triar un ofici manual que li permetés de continuar fent allò que volia: contemplar la realitat en pau, obrir-se a les coses i als éssers.

Les persones que pensen així sovint ingres- sen en algun orde religiós; i això fou, en certa manera, allò que féu Mompou: entrar en música com si entrés en religió.

La seva donació fou de cada dia, total. Mompou és una mena de místic profà. El seu món és un món de coses no dites, de ressonàncies apagades que ens obliguen a establir una intimitat més gran amb nosaltres mateixos.

A través de la seva música, Mompou intenta de recuperar el passat, com quan infant amagava tota mena d'objectes o de joguines al jardí familiar del Putxet amb l'única finalitat de retrobar-los anys més tard i així negar el pas del temps. La seva música és una voluntat de conquistar els paradisos perduts, com si la seva manera de posseir la vida es trobés entre la música i els records.

Recordem que Mompou és un músic urbà; la major part de la seva vida transcorre a Barcelona i a París. En aquesta darrera ciutat, hi residí, en tres estades desiguals, una vintena d'anys. Ell diu que la solitud de les grans aglomeracions urbanes li permet de viure en plenitud la seva vida interior. I no

hi ha dubte que la timidesa i la introversió li han afavorit la creació i li han posat en joc les forces del subconscient.

Per a expressar-se, Mompou emprà la simplicitat: la concisió només expressa allò que és essencial i ho fa amb un to melangiós, a vegades cansat, quasi mai trist, d'un gran pudor aristocràtic.

La música de Mompou sembla partir del no-res, com ho indica el mot clau de la seva estètica, *recomençar*. Té dues facetes; per una part, és una música primitiva, envoltada de misteri, de màgia, però, al mateix temps, és la d'un vident que sap descobrir el sentit de les coses humils i marginades, que, fetes pel músic objectes d'elecció, es converteixen en vitals i significatives.

En una enumeració que no respecta l'ordre cronològic, podríem dir que *Charmes*, *Cants màgics*, *Música callada*, corresponen al primer vessant, i *Suburbis*, *El carrer*, *El guitarrista*, *El vell cavall*, *La gitana* i *La cegueta*, al segon.

Al llarg de quasi setanta anys, Mompou ha treballat amb gran coherència. Amb mitjans molt simples estimula el nostre sentit auditiu. Ben pocs elements li basten perquè «soni Mompou».

Perquè Mompou ha estat un avantguardista, la seva consagració a casa nostra ha vingut amb retard; i és que ell ha estat entre els nostres músics el més jove de tots. Mompou escriví el conjunt d'obres perfectes que formen la seva producció, en solitari, enmig d'una societat en la qual molt pocs podien comprendre-les, però d'una manera lenta, i això, avui, la Generalitat ho ha confirmat públicament; s'ha convertit en la figura indiscutible de la música catalana del seu temps.

MONTSERRAT ALBET

ESTUDI MUSICAL

MESTRE ANTONI COLL

Ensenyament de Solfeig i Teoria de la Música
Harmonia tradicional i pràctica per a conjunts moderns
Instruments de teclat, corda, vent i percussió
Conjunt vocal, cant, lied i òpera
Música de cambra

Solfeig i Teoria de la Música: MARGARIDA ARNAL, MARINA MEZQUÍRIZ, ANNA MORAGAS i PEPITA PERELLÓ.

Harmonia tradicional i pràctica per a conjunts moderns: RAFAEL BLANCH.

Piano: RAFAEL BLANCH, PEPITA PERELLÓ i MIQUEL RACHMANIS.

Orgue i acordió: PEPITA PERELLÓ.

Violoncel: JOSEP GIRÓ.

Arpa de concert i irlandesa: ROSA BALCELLS.

Guitarra: MANUEL BENITO, XAVIER BLANCH i TOMÀS GIRÓ.

Flauta de bec: ANTONI ROCA.

Flauta travessera, saxo i clarinet: JOAN BONET.

Trompeta: FRANCESC LLUIS.

Clarinet: RICARD PERAIRE.

Percussió: MANUEL SEGARRA.

Conjunt vocal: ANTONI COLL.

Cant: MERCÈ PUNTÍ.

Música de cambra: ANTONI COLL.

Direcció:

Mestre ANTONI COLL i CRUELLS

Director adjunt:

Mestre RAFAEL BLANCH i VIA

En els exàmens del curs 1979/80 al Conservatori Superior superaren les proves - amb òptimes qualificacions - un 90 % dels alumnes presentats.

INSCRIPCIONS I INFORMACIÓ

Tots els dies feiners:

MATÍ: de deu a dues.

TARDA: de cinc a nou, tret dels dissabtes.

ESTUDI MUSICAL

MESTRE ANTONI COLL

Alfons XII, 24, 2-2.ª - Telèfon 200 74 35 - Barcelona-6

vida musical

JOVENTUTS MUSICALS DE CATALUNYA. —

El Secretariat de Joves Músics de Joventuts Musicals de Catalunya inicia novament els Podiums de Joves Intèrprets que ja es realitzaren el curs anterior en l'Auditori del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Aquest cicle de concerts tindrà lloc cada divendres a les 9 del vespre, des del 7 de novembre fins a finals d'abril de 1981. Cada audició consta de tres intèrprets: solistes, duos o tríos o conjunts que intervingen durant vint o vint-i-cinc minuts. Els participants, que es comptabilitzen en 110 músics, tots membres del Secretariat de Joves Músics de Catalunya, són joves menors de trenta anys que es troben en els darrers cursos de la seva carrera musical. Les especialitats són molt variades tot i que es destaquen una certa majoria d'estudiants de piano; malgrat tot, també són destacables altres instruments com són guitarra, vent (flauta, clarinet, fiscorn, trombó, oboè), corda (violí i violoncel), percussió i cant. Les obres que s'interpretaran representen totes les tendències i períodes històrics. Està representada des de la música antiga fins a les obres de joves compositors, alguns dels quals, seran, en el seu concert, intèrprets de les seves pròpies composicions. Col·labora en aquest projecte l'Àrea de Joventut i l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona que ha demostrat per la iniciativa del Secretariat de Joves Músics un gran interès pel que representa de normalització artística entre els joves músics. La difusió d'aquests concerts serà pública però dirigida al mateix temps als instituts i centres escolars de BUP i COU.

«AMICS DE LA MÚSICA» DE L'ORFEO DE SANTS. — La secció de l'Orfeo de Sants «Amics de la Música», ha programat un in-

teressant cicle d'audicions per a la temporada 1980-81. Tret de la sessió inaugural (22 de novembre), totes les audicions se celebraran els diumenges a les 19.30 h. El cicle és integrat per un total de 20 concerts, comprensius dels més variats estils i gèneres, a càrrec de rellevants intèrprets catalans. Aquesta dinàmica iniciativa de l'Orfeo de Sants ha de revertir en un impuls vitalitzador de la música, no solament a la inquieta barriada barcelonina sinó també a tota la ciutat en general. Per a tota mena d'informació els interessats poden adreçar-se a la secretaria de l'Orfeo de Sants de 6 a 9 del vespre (c/. Sants 71/73, telèfon 421 21 20).

SERVEI DE MÚSICA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. — El conseller de Cultura, senyor Max Cahner, ha acceptat la donació d'un 70 % de les accions de Fòrum Musical a la Generalitat, feta pels accionistes de l'esmentada entitat. Max Cahner manifestà «el més profund agraïment de la Generalitat de Catalunya, no solament per aquesta generosa donació, sinó també per la tasca que en profit de la cultura musical de Catalunya ha fet aquesta entitat». Amb la incorporació de Fòrum Musical a la Generalitat, la Direcció General d'Activitats Artístiques i Literàries potencia i institucionalitza el Servei de Música, organisme destinat a impulsar la música a tot el país; ha estat nomenat cap d'aquest Servei, Antoni Sàbat, el qual continuarà exercint la direcció de Fòrum Musical, entitat que referma la voluntat explícita de continuar les activitats normals fins ara realitzades en el camp de l'organització i difusió de la música, tant al servei de la iniciativa privada com dels encàrrecs per part de corporacions oficials, a més de la nova tasca que li pugui ésser assignada per part de la Generalitat.

COMISSIÓ ORGANITZADORA DELS ACTES COMMEMORATIUS DEL

EXTRAORDINARI CONCERT QUE EL
SECRETARIAT DELS ORFEONS DE CATALUNYA
MOVIMENT CORAL CATALÀ
DEDICA AL

MESTRE JOAN LLONGUERES

AMB MOTIU DEL CENTENARI DEL SEU NAIXEMENT

OBRES DEL MESTRE JOAN LLONGUERES

Cançons per a veu i piano

MERCÈ PUNTÍ, soprano

MANUEL GARCIA MORANTE, piano

Joan Llongueres, poeta i música

per ORIOL MARTORELL

Cançons per a cor mixt

Salve Maria - La cançó nostra - La Bandim, bandam
La minyona de Solsona - La sardana de l'abril - Som catalans

Cor: CANTAIREs DE TOT CATALUNYA, del SOC

Direcció: L. Massó, Ll. Virgili, J. Casals, E. Anglada,
Ll. Millet i J. J. Llongueres

Maria Blasco, orgue

Diumenge, 23 de novembre de 1980, a les 18 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: Des del dia 13 de novembre, a les taquilles del
Palau de la Música Catalana de 17 a 21 h.

Mobles & Decoració Casablanacas

Gran Via de les
Corts Catalanes, 532

Telèfon 254 12 08

Barcelona 11

música 80

CURSOS INTERNACIONALS. — A la Sala Jorquera se celebraran diverses sessions especialitzades en diferents modalitats d'interpretació. Fins al 14 de novembre, tindrà lloc el Curs d'Òpera Italiana, professat per Gino Bechi i el de Música Espanyola a càrrec d'Ana M. Iriarte; i del 17 de novembre al 8 de desembre el d'Acompanyament, per Paul Schilhavsky.

MÀLAGA. — Del 17 al 19 de novembre, se celebrarà un Concurs Nacional de Piano, en commemoració del primer centenari del Conservatori d'aquella capital. El primer premi és dotat amb 200.000 ptes.; el segon, amb 100.000 ptes.

GLYNDEBOURNE. — El baríton anglès Christopher Blades ha estat guardonat amb el premi «John Christie Award». La soprano australiana Gillian Sullivan, ho ha estat amb el «Leverhulme Award». Aquests guardons tenen per objecte ajudar i estimular la carrera dels joves intèrprets que han intervingut en el Festival de l'Òpera de Glyndebourne.

LONDRES. — Amb destinació a la London Symphony Orchestra, hom construeix un auditori, amb un aforament de dues mil localitats. En el mateix immoble, és prevista una sala per a teatre amb una capacitat de 1.100 places.

TOULON. — El Festival de Música de Toulon, organitza anualment un concurs d'interpretació, dedicat —successivament— a diverses modalitats instrumentals. Del 20 al 27 de maig de 1981 tindrà lloc el certamen de trompeta, al qual poden concórrer els instrumentistes compresos entre 18 i 30 anys. L'obra constarà de dues proves eliminatòries (amb acompanyament de piano i d'orgue) i d'una final (amb orquestra de cambra). La secretaria del concurs (Palais de la Bourse, Avenue Jean Moulin, 83000 Toulon) facilitarà les bases completes del concurs a qui les sol·liciti.

BRUGES. — A la ciutat belga de Bruges, una de les més boniques d'Europa, i que conserva

tot l'encant de les viles flamenques medievals amb els seus canals i antigues cases, s'ha celebrat, com ja és tradicional, una Setmana de Cant organitzada per la Federació Europea de Joves Corals (FEJC). És habitual que cada estiu la Federació en porti a cap diverses que estan a càrrec de reconeguts directors dels més prestigiosos cors europeus; enguany, a més de la de Bruges, se'n celebraven a Namur (Bèlgica), Hèlsinki (Finlàndia), amb un dels tallers a càrrec d'Oriol Martorell, a Autun (França), Tessalònica (Grècia) i Gratz (Àustria).

La presència de cantaires catalans a Bruges és habitual, però enguany figurava per primera vegada, com a responsable d'un dels tallers, el director de la Coral Cantiga de Barcelona, Edmon Colomer, que treballa la «Harmonie-Messe» de Joseph Haydn. Els altres directors foren l'anglès Howard Williams, amb «Dixit Dominus», de Haendel, i l'americà Arthur Sjogren, amb música coral nord-americana. Cantaires de diverses nacionalitats formaven cada un dels tallers, on es treballa amb serietat i exigència.

En el concert final, celebrat en el gran marc de la Catedral de Bruges, i dins la programació general del Festival Musical de Flandes, s'interpretà el salm «Dixit Dominus», de Haendel dirigit per Howard Williams. «Aurora Lucia» de Vic Nees, per a cor infantil, juvenil, solista i petita orquestra, dirigits per Jos Van Den Borre, i finalment la «Harmonie-Messe» de Haydn, per a solistes, cor i orquestra. Si totes les obres foren ben interpretades, cap no obtingué l'èxit esclatant de la «Missa» de Haydn per l'equilibrada i expressiva interpretació que n'obtingué Edmon Colomer. Fou, segons els propis organitzadors de la Setmana, una nota positiva i satisfactòria l'aportació catalana d'un director com Edmon Colomer, que demostrà el seu talent i la seva preparació amb la interpretació de l'obra esmentada.

L'ambient de la Setmana, amb les seves sessions diàries de «Cant Comú» on intervenien els cantaires de tots els tallers i que corregué a càrrec de l'anglès Martin Gent, oferí el ritme de treball, harmonia i amistat tan característic d'aquestes manifestacions.

MONTREAL. — El XV Concurs Internacional de Montreal (3-17 de juny de 1981) serà dedicat a l'especialitat de cant. Dotat amb 22.000 dòlars, hi podran concórrer els cantants nascuts entre el 3 de juny de 1946 i el 3 de juny de 1961. Informacions: «106, avenue Dulwich, St. Lambert, P. Q. Canadà, J4P 2Y7».

MADRID. — José de Felipe ha estat nomenat director titular del Cor Nacional d'Espanya. El nou director, espanyol, va néixer l'any 1940 a Moscou, on es formà musicalment (Escola Central de Música i Facultat de Direcció Coral del Conservatori Txaiovski). Ha estat titular del Cor del Teatre Bolshoi i dels de la Radiotelevisió Soviètica.

GIDON KREMER. — El violinista soviètic Gidon Kremer i la seva esposa sollicitaren asil diplomàtic a la República Federal Alemanya l'estiu passat, després de la seva participació al Festival de Salzburg. Gidon Kremer és Premi Reina Elisabeth 1967 i Medalla d'Or Txaiovski 1970.

NOVA YORK. — Al Carnegie Hall ha efectuat el debut una nova agrupació simfònica; la «American Philharmonic Orchestra» la titularitat de la qual ha estat confiada al director Rohan Joseph.

TOLOSA DEL LLENGUADOC. — Del 28 de juny al 12 de juliol de 1981 tindrà lloc la celebració de les «Setmanes J. S. Bach 1981». Bàsicament, constaran d'un concurs d'interpretació d'orgue i de sèries de concerts, conferències i audicions diverses sobre l'obra de

Bach. Informacions: «54, rue des ep. Troubadour, 31000, Toulouse».

MADRID. — L'«Instituto de la Juventud» —organisme autònom de la «Dirección General de Juventud y Promoción Sociocultural»— ha convocat el I Concurs d'Obres de Polifonia Juvenil, per a autors espanyols. Hi poden participar els compositors espanyols d'edat no superior als trenta-sis anys; les obres, han de ser composicions de polifonia vocal, amb instruments o sense, de caràcter breu, originals i inèdites, i previstes per a cors juvenils no professionals. L'admissió d'originals finalitzarà el dia 15 de gener de 1981. El primer premi és dotat amb 100.000 pessetes. Informacions: «Instituto de la Juventud, Ortega y Gasset, 71, Madrid».

NAPOLS. — De l'11 al 19 de novembre de 1981, se celebrarà el VII Concurs Internacional de violí «Alberto Curci», al qual poden optar els violinistes de qualsevol nacionalitat l'edat dels quals no sobrepassi els 32 anys. A la primera prova eliminatòria, hauran d'interpretar obres de Bach i Paganini; a la segona, obres de Beethoven i Brahms i (a elecció) de Bartók, Block, Curci, Dallapiccola, Petrassi, Prokof'ev, Schönberg, Webern i Ysaie; a la final, el «Concert per a violí» de Beethoven. El jurat estarà format per músics italians i estrangers de prestigi reconegut; el seu veredicté serà inapel·lable. Els premis a atorgar són els següents: 3.000.000 de lires, per al primer; 1.500.000 lires, per al segon; 750.000 lires, per al tercer. Informació: «Fondazione Alberto Curci, Via Nardones 8, 80132 Napoli».

*Especialistes
en*
**Alta
Fidelitat**

VIETA

VIETA AUDIO ELECTRONICA, S. A.

BOGART

LIGNE POUR HOMME

PARFUMS JACQUES BOGART PARIS

DE VENTA EXCLUSIVA EN CONCESIONARIOS

discos

DEBUSSY: La Mer. — SRIABIN: El poema de l'èxtasi / Orquestra de Cleveland. Director: Lorin Maazel / DECCA SXL 6905.

Maazel ha tractat les dues obres simfòniques d'aquest disc amb una veritable predilecció. De la famosa orquestra nord-americana n'ha extret, sense necessitat d'èmfasi, una adequada sonoritat i conjunció pròpies per a cada una d'aquestes obres. Cal dir que el Debussy de Maazel/Cleveland no desdii de l'esperit del compositor en intentar —i aconseguir— unes evocacions sonores vinculades a una plàstica tan real com evocadora. El moviment i el poder de subjecció oceànica són dibuixats amb fidelitat i fantasia alhora, tal com pretenia el compositor en extasiar-se davant la mar.

Un altre èxtasi és descrit a continuació, tot complementant la gran obra expressionista de Debussy. Es tracta justament —el joc de mots ha estat fàcil i seductor— del Poema de l'èxtasi d'Alexander Scriabin. La seva música, i en aquest poema simfònic en concret, revela el goig dels sentits, amb una sensualitat i voluptuositat gens dissimulades. Els conflictes interiors del compositor són exposats a través d'unes pàgines plenes de sensualitat, llangor, ansietat i exotisme. El món de les idees és traduït amb pretesa sensibilitat amb formes de transcendents sonoritats, per tal de transmetre unes sensacions íntimes i a flor de pell, que guanyen necessàriament els qui saben percebre aquest delicat perfum.

O, si volem, podríem encertar altres suggeriments i motivacions, però...

MAHLER: Simfonia en sol major, núm. 4 / Barbara Hendricks, soprano. Orquestra Filharmònica d'Israel. Zubin Mehta, director / DECCA SXDL 7501.

Entre el dolor i l'angoixa, Mahler escriu una obra plena de joia, de lirisme, de bonesa: és la quarta de les simfonies. El compositor refusa pretesament la monumentalitat i cerca la transparència a través d'un llenguatge més directe i impulsu, d'accents puerils a vegades. Mai, però, fàcil per a la traducció orquestral. Alguns han considerat aquesta simfonia com la més inconsubstancial de Mahler. Si bé l'obra —dins el context de la producció global— pot desconcertar per la seva aparent manca d'essència i profunditat, té una bellesa temàtica que va més enllà del revestiment neoclàssic utilitzat. En definitiva el compositor vol que les «veus angèliques amoxin les oïdes per tal que tot exulti».

No cal parlar de la interpretació: és perfecta. Si remarcuem aquest disc és precisament per la seva modalitat d'enregistrament. Es tracta d'una gravació digital, sistema recent que intenta de perfeccionar la tècnica en el camp de l'edició discogràfica.

El bon afeccionat o el discòfil ja coneix aquest nou sistema. La reproducció suprimeix virtualment les petites distorsions dels aparells habituals i permet fabricar discos de qualitat idèntica als de sistema directe, amb els avantatges artístics resultants d'una flexible capacitat de muntatge. I això no deixa d'ésser una bona notícia.

A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE		
(De l'11 al 21 de novembre)		
11, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Quartet de corda Laie. Ph. E. Bach, Mozart, Haydn, Albinoni.
	21 h. Palau	Bruno L. Gelber, piano. Chopin, Brahms, Musorgskij. (Orfeó Català.)
12, dimecres	20 h. Palau	Michael Caldwell, piano. Copland, Griffes, Gershwin. (Dimecres de R. N.)
13, dijous	21 h. Conservatori	Carme Vilà, piano. Mozart, Schumann, Debussy, Listz.
15, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Augustin Dumay, volí. Frédéric Lodéon, violoncel. Dir.: Antoni Ros Marbà. Brahms, Beethoven.
	19.30 h. Saló de Cent	XVIII Concurs Internacional de Cant «Francesc Viñas». Pregó inaugural per l'Excm. Vescomte de Güell Conferència-concert: Magda Olivero; Gino Becchi, baríton; Vincent Scallera, piano.
	21 h. St. Felip Neri	Ensemble Vocal de Provence - Dir.: Hélène Guy. «La Figure Humaine» de Poulenc.
16, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.)
	18 h. Palau	Festa de la Sardana/Premis Joaquim Serra. (Ràdio Nacional.)
18, dimarts	20.30 h. Pompeia	Orquestra de Cambra Ntra. Sra. de Pompeia. Txaiovski, Vicente, Tarragó, Mozart.
19, dimecres	20 h. Palau	Eugen Prokop, violí. Helmut Schwarz, piano. Smetana, Janacek, Suk. (Dimecres de R. N.)
20, dijous	19.30 h. Novomúsica	William Waters, guitarra. Dowland, Bach, Sors, Enze, Schumann, Rodrigo, Lauro.
	21 h. Conservatori	Quintet de Vent Aulos. A. Ventas, saxofó. Beethoven, Brotons, Codina, Hindemith.
	22 h. O. Gracienc	Ricard Perayre, clarinet. Miquel Rachmanis, piano.
21, divendres	21 h. Palau	Orquestra de Cambra d'Estocolm. André Bernard, trompeta. Dir.: Mats Liljefors. Fasch, Roman, Bach, Haendel, Telemann, Atterberg, Bartók. (Associació de Cultura Musical.)
	21.30 h. Sta. Maria del Mar	Coral Lavínia. Dir.: Miquel Saladrígues. «Concert de Sta. Cecília».

TEMPORADA 1980-81 - 11 de novembre 1980 - Núm. 2 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 30133 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 - Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

división pianos.

JORQUERA PIANOS

Vetiver de hombre : Vetiver de Puig.

EAU DE TOILETTE,
AFTER SHAVE,
DESODORANTE,
JABON.

Vetiver de Puig.
-El misterio del Vetiver
con el carácter de Puig.

Puig
BARCELONA
PARIS
NEW YORK